

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1933 kl. $\frac{1}{2}$ 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättande av ett från kyrkofonden utanordnat tilläggsförskott för nybyggnad å kyrkoherdebostället i Vallentuna församling.

Genom en den 13 januari 1933 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 22, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över ecklesiastikärenden för den 6 augusti 1932 och den 13 januari 1933 samt av kyrkomötets skrivelse den 26 augusti 1932, nr 8, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse angående ersättande av ett från kyrkofonden utanordnat tilläggsförskott för nybyggnad å kyrkoherdebostället i Vallentuna församling föreslagit riksdagen att för dess del lämna det medgivande, som omförmäles i föredragande departementschefens nedan intagna hemställan.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Enligt handlingarna i ärendet har länsstyrelsen i Stockholms län år 1928 upplåtit kyrkoherdebostället $2\frac{1}{8}$ mantal Prästgården nr 1 i Vallentuna socken på arrende och i samband därmed ålagt arrendatorn att verkställa viss nybyggnad för en kostnad av 20,500 kronor ävensom att gälda viss ytterligare nybyggnadskostnad, uppgående till 2,520 kronor. Till bestridande av nämnda kostnader har länsstyrelsen bland annat berättigat arrendatorn att jämlikt lagen den 21 november 1925 om förskott ur kyrkofonden till bekostande av viss nybyggnad å ecklesiastika lönebeställen uppbära tillhopa högst 21,780 kronor såsom förskott ur kyrkofonden. Förskottet utbetalades därefter den 18 juni 1928 i vederbörlig ordning till kyrkorådet i Vallentuna församling, som insatte detsamma å särskild räkning i Allmänna sparbanken i Stockholm. Sedan banken medan större delen av beloppet alltjämt var inestående å sistnämnda räkning avträtt sina tillgångar till konkurs, medgav Kungl. Maj:t genom brev den 30 augusti 1929 att för ifrågavarande ändamål finge ur kyrkofonden utanordnas visst tilläggsförskott, varav 12,610 kronor utbetalades till kyrkorådet. I anledning av ifrågavarande nybyggnadskostnader hade sålunda i förskott utbetalts sammanlagt

34,390 kronor. Av sistnämnda belopp hade senare 341 kronor 90 öre återbetalats å nybyggnadsförskottskontot samt ett belopp av 20,647 kronor bokförts såsom slutlig skuld till kyrkofonden å samma konto. Utav återstoden, som bokförts å tilläggsförskottskontot, motsvarade 12,818 kronor 25 öre direkt förlust genom bankens konkurs och 582 kronor 85 öre viss räntekostnad, som genom konkursen åsamkats arrendatorn och sedermera gottgjorts denne av förskottsmedel.

Sedan fråga uppkommit vem nyssnämnda förlust och räntekostnad slutligen borde drabba, har Kungl. Maj:t i skrivelse till kyrkomötet den 6 augusti 1932, nr 7, förklarar sig vilja inhämta kyrkomötets yttrande, huruvida kyrkomötet för sin del medgäve, »att vid vad i ärendet förekommit må bero samt att, i följd därav, dels förutberörda belopp, 12,818 kronor 85 öre, som på grund av kungl. brevet den 30 augusti 1929 förskottsvis utanordnats till kyrkorådet, dels ock omförmälda belopp å 582 kronor 85 öre, motsvarande räntegottgörelse till arrendatorn, må i kyrkofondens räkenskaper avskrivas».

I skrivelse den 26 augusti 1932, nr 8, har kyrkomötet anmält, att kyrkomötet för sin del lämnade ifrågavarande medgivande.

Föredragande departementschefen har därefter vid anmälan av ärendet i statsrådet den 13 januari 1933 hemställt, att genom proposition måtte inhämtas riksdagens yttrande, huruvida riksdagen för sin del lämnade enahanda medgivande som kyrkomötet.

Utskottet.

Utskottet har vid behandling av förevarande proposition icke funnit anledning till erinran mot densamma och får alltså hemställa,

att riksdagen måtte för sin del medgiva, »att vid vad i ärendet förekommit må bero samt att, i följd därav, dels förutberörda belopp, 12,818 kronor 85 öre, som på grund av kungl. brevet den 30 augusti 1929 förskottsvis utanordnats till kyrkorådet, dels ock omförmälda belopp å 582 kronor 85 öre, motsvarande räntegottgörelse till arrendatorn, må i kyrkofondens räkenskaper avskrivas».

Stockholm den 13 februari 1933.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck, Borell, Larson* i Lerdala, *Norling, Bissmark* och *Julin*.

från andra kammaren: herrar *Linnér, Lindqvist, Hedlund* i Östersund och *Westman*, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Olsson* i Mellerud och *Johanson* i Huskvarna.